

דף סיכום בחינה

מזהה בחינה: 001000272607 מזהה סטודנט: 294852

שם קורס: דיני נזיקין

מספר מבחן: 0001

מיקום התשובה שסומנה בטופס המקור	מיקום השאלה בטופס המקור	התשובה הנכונה	התשובה שסומנה	ציון	ניקוד מירבי	הערה	מספר שאלה בטופס זו בחינה זה
-	1.1	-	-	43.00	47.00		1.1
-	1.2	-	-	6.00	6.00		1.2
-	2.1	-	-	4.00	4.00		2.1
-	2.2	-	-	2.00	4.00	הדין אינו מדויק לצערי הרב, שכן ראה/י את הזמן שחלף וההנחייה על פי סעיף 6(ב') לחוק האחריות למוצרים פגומים בסוגיה הנדונה. ראה/י פיתרון מוצע.	2.2
-	2.3	-	-	4.00	4.00		2.3
-	2.4	-	-	3.00	5.00	דין חלקי ואינו מדויק, אגא השוה/י פיתרון מוצע	2.4
-	3	-	-	20.00	20.00		3
-	4	-	-	6.00	6.00		4
-	5	-	-		6.00		5
	6	2			4.00		6
2	7	2	2	4.00	4.00		7

כמות תשובות נכונות (עבור שאלות סגורות) : 1

0

ציון בחינה סופי : 95.00

מקרא צבעים

תשובה שגויה
שאלה שלא נענתה
שאלה מבוססת

הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים

הנחיות:

- משך המבחן – 120 דקות.
- כל חומר עזר אסור בשימוש, למעט מה שמצורף לבוחן.
- יש לענות על השאלות על גבי טופס זה, לנמק (גם כשלא כתוב במפורש לעשות כן), להניח הנחות חלופיות ולהשתמש באסמכתאות במקום שהדבר נדרש.
- מובן שאין חובה לנצל את כל המילים לכל שאלה.
- יודגש כי יש לענות על כל חלק בנפרד.
- הסילבוס לבוחן מצורף בסופו. מובן שלא כל המופיע שם רלוונטי לתשובות.
- אין להוסיף מקפים בין מילים בתשובה.

בהצלחה!

רדמי יתבע בעוולת הרשלנות (ס' 35-36 לפקנ"ז). ננתח עפ"י מודל ברק (ועקנין).

התובעים: משפחתו של רדמי בשמו.

נתבעים: התוקפים- באחריות אישית, עמותת אחים לאיפון (מר וגברת אופל)- אחריות שילוחית (ס' 14 לפקנ"ז).

ספ כניסה לעוולת הרשלנות: נראה כי קיימת אחריות מתוקף יחסי שכנות- מה ששנוא עלייך. על המפגינים והעמותה אסור לנהוג בצורה אלימה כזאת. חוזה- בין המשטרה לבין המפגינים, המשטרה נתנה להם אישור לערוך את ההפגנה אבל הם השתמשו גם באמצעים בלתי חוקיים. ס' 37 לחוק המקרקעין- לא נראה רלוונטי.

חובת זהירות מושגית- 1. צפיות טכנית- מי שמארגן הפגנות יכול לצפות כי הדבר עלול לגרום לנזק לסוביבים ובמיוחד למי שההפגנה נערכת נגדו. בנוסף מי שנאפסים סביב אדם ולא מאפשרים לא ללכת יכולים לצפות כי הוא עלול להיפגע.

שיקולי מדיניות- התביעה תטען כי על מנת להגשים את מטרת ההתרעה יש לקבל את התביעה- כך נמנע ממפגינים להתנהג בצורה כזאת ולהשתמש בכלים לא חוקיים ובאלימות מפורזת. בנוסף מטרת הפיזיו ומטרת הצדק המתקן תתקיים, נרצה לפצות את רדמי על הנזקים שקרו לו. הנתבעים יטענו כי אם תעובר התביעה לצד ג למשטרה בגלל שלא אכפו את העניין יכנס פה שיקול שלא נרצה לתבוע רשות ציבורית הדבר עלול לגרום להרפיית עובדי ציבור, בנוסף למדרון חלקלק וריבוי תביעות. בנוסף לא נרצה לאפשר באופן כללי לכל אחד שנפגע בהפגנה לתבוע, מכיוון שיש חשש לריבוי תביעות ומדרון חלקלק.

2. צפיות נורמטיבית- מי שמארגן הפגנה והמפגינים עצמם צריכים לצפות כי הדבר עלול להוביל לאלימות קשה. לכן עליהם לצפות את הנזק שעלול להתרחש עקב שימוש באמצעים לא חוקיים.

חובת זהירות קונקרטי- 1. צפיות טכנית- התביעה תטען כי העמותה והמפגינים היו יכולים לצפות את הנזק. אסרו עליהם לעשות שימוש בכלים לא חוקיים, בנוסף המפגינים ראו שרדמי מנסה לעבור והוא מתחיל להשתעל הם בכול זאת בחרו לחסום לו את הדרך.

2. צפיות נורמטיבית- התביעה תטען כי העמותה והמפגינים היו צריכים לצפות את הנזק. כי שימוש באמצעים לא כשרים, חסימה של רדמי יגרמו לו לנזק.

התרשלות- נראה כי ישנה התרשלות במעשה של המפגינים הם חסמו לרדמי את המעבר השתמשו בכלים שנאסרו ע"י המשטרה כמו רמקולים צמיגים ועוד, ובנוסף במחדל למארגני ההפגנה שלא פקחו את ההפגנה ורק גרמו להתססת יתר. בנוסף רשלנות יכולה להיות גם בכוונה (אמין).

נוסחת לרנד הנד (ברק, חמד)- התביעה תטען כי העמותה הייתה צריכה לפקח על כך ולתת הנחיות שאין לתקוף את רדמי/ ואין להשתמש במוצרים לא חוקיים ויש לנהוג לפי ההוראה של המשטרה. מתן הוראה ופיקוח הם אמצעי מניעה זולים לעומת תוחלת הנזק. רדמי נפצע בצורה אנושה, הוא צפוי להשאר בתרדמת כול חייו. בנוסף בנוגע למפגינים, הם היו צריכים לשמור מרחק מרדמי להשמע להוראות. נראה כי הוצאות המניעה כאן כמעט אפסיות. ולכן תוחלת הנזק גוברת עליהם והם נחשבים כרשלנים.

קש"ס- עובדתי- אלמלא- אם לא היו מתרשלים העמותה והמפגינים לא היה רדמי נמצא במצב ככ קשה בבית החולים.

משפטי- מבחן הצפיות- על העמותה והמפגינים לצפות כי התפרעות שימוש באמצעים לא חוקיים, והתססה כה רבה עלולה לגרום לנזקים לעוברי אורך. בנוסף הם היו צריכים ויכולים לצפות זאת. אנו בוחנים את סוג הנזק ולא היקפו ולכן למרות שלא נגרם נזק להרבה אנשים עדיין נראה שיש נזק (ברדה).

גולגולת דקה- המפגינים והעמותה יטענו כי לא היו יכולים לצפות שלרדמי יש אסתמה וכי עברת צמיגים נזק לו במידה רבה. מנגד נקבע בפסיקה כי אפילו שהנזק לא צפוי וישנה רגישות מיוחדת על המזיק לצפות זאת (רינגר).

נזק:

ראש נזק ממוני

הוצאות- התביעה תטען כי ישנה חוות דעת רפואית כי עדיף שיטפלו ברדמי בבית וכי הדבר עשוי להטיב עמו. על כן יש לפסוק לו פיצויים של טיפול בבית (סורקה) בניגוד להלכה הקודמת שנפסקו פיצויים של מוסד (מוסקוביץ).

אובדן השכרות (אטינגר)- רדמי היה סמנכל של חברה מצליחה, היה לו עתיד זוהר שצפוי והוא היה ברשימה של אנשים מבטיחים, בנוסף הוא גם אדם בוגר לעומת ילדים, נראה כי מכלול הנתונים מובילים לכך שמגיע לו פיצוי מעל השכר הממוצע במשק (גון כהן). למרות שבאבו חנא נקבע כי נותנים את השכר במומצע במשק. בנוסף נראה כי הנכות התפקודית שלו מאוד גבוהה גם הנכות הרפואית (חיו) וזה מה שקובע. אנו נבדוק עפ"י הגישה המוחשית- נראה כי רדמי עבד כסמנכל ובנוסף כי הובטח לו עתיד זוהר, לכן נראה כי מגיע לו פיצוי על אובדן כושר השתכרות (ברשת, ברק).

ראש נזק לא ממוני

כאב וסבל (אטינגר)- נראה כי רדמי סבל רבות, זה הוביל להחמרה של ההאסמתה שלו והוא צפוי להשאר בתרדמת זמן רב. הוא מוחזק מורדם ומונשם.

אובדן הנאות החיים (אטינגר)- התביעה תטען כי מדובר בראש נזק נפרד מכאב וסבל, וכי רדמי היה אוהב לשחק במשחקי מחשב עכשיו הוא לא יכול בנוסף הוא לא יכול לפתח את הקריירה שלו ולהמשיך בחייו (אוביטר של ריבלין באטינגר). מנגד

הנתבעים יטענו כי מדובר בראש נזק שנמצא תחת כאב וסבל (פרייליך, אובטיר). בנוסף כי ניזוק שנמצא בתרדמת לא מרגיש את אובדן הנאות החיים, הרי הוא לא מרגיש ולא מודע למה שהוא מפסיד.

קיצור תוחלת חיים (אגבבה)- התביעה טוען כי מדובר בראש נזק עצמאי, וכי רדמי צריך להיות מונשם כול חייו.

הגנות:

אשם תורם ס' 68- הנתבעים יטענו כי רדמי ניסה לעבור בין המפגינים בכול זאת למרות שראה שהם משתמשים באמצעים לא חוקיים, לכן היה צריך להמנע מלעבור שם. על כן יש לו אשם תורם.

גורם זר מתערב (ס' 64)- הנתבעים יטענו כי הנזק נגרם בעקבות גורם חיצוני שלא היה ידוע. אם לא היה חולה האסתמה הנזק לא היה רציני. לדעתם הנזק נגרם בגלל רגישות שהם לא ידעו שיש לו. ולא היו צריכים לעלות על הדעת.

הסתכנות מרצון ס' 5- טענה חלשה. הנתבעים יטענו כי 1. רדמי ידע על הסיכון- הוא נכנס בכול זאת בין ההמון למרות שראה שהם שורפים דברים ונוהגים באלימות. 2. חשף את עצמו מרצון- הוא נכנס מרצונו, הוא יכל לחזור הביתה. 3. ידע על ההשלכות המשפטיות- ככול הנראה שכן מכיוון שהוא אדם בוגר.

הקטנת הנזק (גנזך)- הנתבעים יטענו שבגלל שלרדמי יש אסתמה וכי הוא ראה את התגודדות מסביב לבית שלו, הוא היה צריך לחזור לביתו או לפחות לא להכנס בין המפגינים.

בנוסף הנתבעים יטענו כי מכיוון שהוא חולה אסתמה, יש סיבתיות עמומה בין ההתקף להתגודדות עם המפגינים. ולכן קשה להוכיח את הקש"ס הסיבתי והמשפטי. ולכן יש לפסוק לו פיצוי לפי הסתברות ולא במאזן הסתברות (קרישוב).

יתר על כן, הנתבעים יכולים להעביר את התביעה לצד ג למשטרה שלא פיקחו על המאורע.

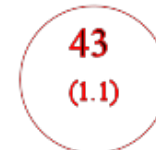
התביעה טוען כי המפגינים מפרים הוראה פלילית של המשטרה. מדובר בהפרת חובה חקוקה (ס' 63 לפקנ"ז). עפ"י פס"ד סולטאן, יכול להיות שהפרת הוראה משטרתית יכולה להיות לטובת ההגנה על הציבור אך יכולים לפרש גם בצורה רחבה שבאה להגן גם על הפרט. שימוש באמצעים בלתי חוקיים מהווים הפרה של הוראות המשטרה. צריך לבדוק את התכלית אמפיבית של החוק זה נכון, אך גם לקחת בחשבון שזה יכול להיות נועד לטובת הפרט גם.

סיכויי תביעה:

נראה כי התביעה בגין רשלנות תתקבל, וכי רדמי יזכה בתביעה. נראה כי גם בנוגע להפרת הוראות המשטרה הפרת חובה חקוקה, גם עשויה להתקבל.

הגנות:

חסר דיון בצירוף המשטרה כנתבעת 4-

מטרות:

1. פיצוי- במידה והתביעה תתקבל , נראה כי מטרה זאת תושלם עפ"י עקרון השבת המצב לקדמותו. רדמי יקבל פיצוי בדרך כולשהי.
2. צדק מתקן- אם רדמי יקבל פיצוי המזיקים הישירים עפ"י גישתו של אריסטו ניתן לומר כי תתקיים.
3. צדק חלוקתי- נראה שכן מתקיים. רדמי נמצא כרגע בקומה. הוא הפסיד דברים רבים בגלל התביעה, ניכר שהוא בצד החלש כרגע. מצד שני רדמי הוא סמנכל וככול הנראה לפני האירוע הוא נמצא בצדק החזק יותר. תלוי איך מסתכלים על זה.
4. הרתעה- נראה כי תתקיים. כך נרתיע מזיקים פוטנציאליים לערוך הפגנות בלי להפר את הוראות המשטרה.

שיקולים:

השבת המצב לקדמותו- מתקיים. בתוך מטרת הפיצוי, לנסות לשקם את רדמי.

כיס עמוק- נראה כי העמותה נתפסת ככיס עמוק לעומת רדמי, לכן אם התביעה תתקבל נראה כי הכיס העמוק התגשם.

פיזור הנזק- יכול להיות שלעמותה יש ביטוח, ולכן רדמי יתבע את הביטוח. בנוסף רדמי תובע את המפגינים וגם את העמותה, נראה כי יש פיזור נזק בניהם.

שיקולי מדיניות- נראה כי דווקא בית המשפט ירצה לקבל את התביעה, הוא ירצה ליצור התרעה בקרב מפגינים, מכיוון שהרבה פעמים אנו שומעים על מקרים כאלה.

הצפות בתי משפט- יכולה להיות גישה שתגיד שנעדיף שלא לקבל את התביעה כי אז כול מפגין שנפגע יבוא ויתבע על כול נזק שקורה לו. ויהיו ריבוי תביעות.

מדרון חלקלק- כול אחד שנקלע להפגנה יכול לתבוע על נזק שקרה לו. יהיו תביעות טיפשיות.

תובעים: דני.

נתבעים: עדי " מהיר וטעים"- ס' 1 (1) לחוק מוצרים פגומים. כמיצרת של המוצר. חברת "מהיר וטעים"- הם אחראים על ייצור המיכל, יכול להיות שזה יחשב כרכיב ולכן עפ"י ס' 2(2) לחוק יהיו חייבים גם הם. צריכים לעשות בדיקות למוצר (פינציה).

לא משנה אם עדי לא אשמה בנזק- מכיוון שאנו במשטר של אחריות חמורה.

מדובר בנזק גוף, ועל כן דני יכול לתבוע עפ"י ס' 2 לחוק- ניתן לתבוע על נזק גוף בלבד לפי חוק למוצרים פגומים.

4

(2.1)

לא, מכיוון שעדיין מי שיצר את המיכלים זאת חברת פלסטיק לכול. לכן גם הם אחראים על המוצר. יכול להיות שבאותה תקופה לא היו להם כלים טכנולגים לבדוק א המוצר ס' 4(2) לחוק.

2

(2.2)

הדין אינו מדויק לצערי הרב, שכן ראה/י את הזמן שחלף וההנחייה על פי סעיף 6(ב) לחוק האחריות למוצרים פגומים בסוגיה הנדונה. ראה/י פיתרון מוצע.

כן, אם היצרן נתן הוראות הכנה והצרכן עשה שימוש לא סביר במוצר, יפחתו הפיצויים של הצרכן. על היצרן לספק הוראות בטיחות קריטיות על מנת למנוע פגיעה בצרכן. גם אם ההוראות הן הוראות מובנות מאליהן. בנוסף הוא יהיה זכאי להגנה מס' 3 לחוק. הוא נתן את כול אמצעי הזהירות האפשריים, והאם הנזק נגרם זה כבר לא באחריותו. מכיוון שמדובר במשטר של אחריות חמורה, אין מדובר בהגנה מוחלטת. אלא יקבע לתובע אשם תורם בכל שעשה שימוש לא סביר במוצר.

4
(2.3)

עפ"י עוולת הרשלנות ס' 35-36 לפקנ"ז- היצרן היה צריך להוכיח כי 1. המוצר גרם לנזק 2. המוצר היה פגום בעת שיצא מהצרכן 3. היצרן התרשל ביצור המוצר. הדבר מאוד קשה להוכחה. בנוסף דרך נוספת היא דרך הפרת חובה חקוקה מס' 63 לפקנ"ז או דרך דיני חוזים. בנוגע לסעיף השני, מכיוון שמשטר של רשלנות הוא משטר של אשם, יכול להיות שהתביעה לא הייתה מתקבלת מכיוון שחקיקת החוק היא משטרת של אחריות חמורה- כלומר היצרן תמיד אשם, עם נגיעות של אשם תורם. כעת סיכויי התביעה טובים יותר.

3

(2.4)

דין חלקי ואינו מדויק, אנא השווה/י פיתרון מוצע

נבדוק את התביעה עפ"י ס' 1 לפל"ד לפי פס"ד עוזר:

אבנר יתבע את הביטוח שלו.

1. מאורע- מתקיים- לא רצף אירועים.

2. נזק- יש נזק גוף אבנר הפך לצמח.

3. עקב- קש"ס עובדתי הסיבה בלעדיה אין- אם אבנר לא היה לוחץ על הכפתור שמעלה את המשאית הוא לא היה קורס ואבנר לא היה הופך לצמח.

קש"ס משפטי- מבחן הסיכון (לסרי, ברק)- הנזק נמצא בתוך מתחם הסיכון, מיכוון שלחיצה על הכפתור בצורה מוטעת יכולה לגרום לעליית המנוף יחד עם אבנר ולגרום לפגיעה של אבנר.

מבחן הזירה- השכל הישר- הנזק נגרם בתוך המשאית של אבנר, על ידי לחיצה על כפתור שמעלה את המשאית, ניתן לומר כי יכול להיות שהרכב הוא זירה (רותם).

4. שימוש- אבנר עלה וירד מהרכב לא למטרות תחבורה הוא עלה רק להוריד את הדגל לכן נראה כי לא מדובר בשימוש (פדידה). יכול להיות שהדבר יכול להחשב טיפול דרך על מנת להמשיך בנסיעה, אבל מכיוון שטיפול דרך נעשה על מנת למנוע סיכון תעבורתי לא מדובר בשימוש (סולימאן). בנוסף התביעה יכולה לטעון כי גם שימוש שלא נחוץ ברכב יכול להחשב כשימוש (הפניקס). יתר על כן, אבנר בא לטפל בייעוד המשני של הרכב, ולכן ככול הנראה לא מדובר בשימוש (דראושה). בנוסף כי הוכחות ברכב לצורך הורדה של פריט אינה נחשבת שימוש (אגד).

5. רכב מנועי- מבחן הכשירות הנורמטיבית (אטליס)- מדובר במשאית, כמובן שמדובר ברכב מנועי.

6. למטרות תחבורה- מבחן תעבורתי- נבחן את המטרה הסובייקטיבית של המשתמש (הפניקס) הוא רצה להוריד את הדגל על מנת להמשיך בנסיעה, לכן נראה כי כן מדובר במטרה תחבורתית. מנגד טיפול שנעשה בנוגע לייעוד המשני של הרכב, לא נחשב לטיפול ברכב (דראושה). הוא בא לטפל במנוף ולא ברכב עצמו. לכן נפנה לחזקה מרובה.

חזקות מרובות- מאורע שנגרם עקב ניצול הכוח המכני של הרכב כול עוד הרכב לא שינה את ייעודו המקורי- נבחן את החזקה. עפ"י מבחן הייעוד פס"ד קוסאמה, ברק.

1. מאורע- התקיים.

2. עקב- קש"ס עובדתי- הסיבה בלעדיה אין- ללא היה שם את הדגל את המנוף ומנסה להוריד את המנוף לא היה נגרם הנזק.

קש"ס משפטי- מבחן הסיכון- המנוף הוא מסוכן, ויכול לגרום לפגיעה בגופו של אדם, לכן שימוש בו נמצא במתחם הסיכון.

3. כוח מכני- המנוף מונע בכוח מכני של הרכב, נאמר כי הכפתורים נמצאים במשאית.

4. של הרכב- אכן זה נמצא במשאית.

5. לא שינה הרכב את ייעודו המקורי- נראה כי יכול להיות שלא עומד בתנאי זה, וזאת מכיוון שהרכב שימש כבמה וכמחסום לאירוע, וכי המנוף שימש להחזקת תפאורה ולא להחזקת דבר שנועד להרמתו (קוסאמה).

חזקה מרובה- חנייה במקום אסור. אכן הוא שם את הרכב במקום אסור שמהווה סיכון תעבורתי, הוא חשש שליאור יפגע בו ולכן התבלבל ולחץ על הכפתור. אבל נראה כי האירוע נגרם עקב הבלבול ולא בגלל חנייה במקום אסור.

חזקה ממעטת- לא מתקיים.

סיכויי תביעה- ככול הנראה התביעה לא תתקבל, אבנר יכול לנסות לתבוע בניזקין אולי ברשלנות על מנת לקבל פיצוי.

20

(3)

הצפות בתי משפט- מדובר בשיקול משלים למטרות דיני הנזיקין. קיים חשש שאם יקבלו תביעה מסויימת יגרם מצב בו יגשו תביעות רבות באותו נושא, הדבר יגרום להצפת בתי המשפט. ניתן לראות זאת בפס"ד גורדון בה היה חשש כי כול אדם עכשיו יגיש תביעה בעוולת הנגישה. במקום לטפל בעניינים באופן פרטני ולהגיע לגישור במקום לפנות לבית המשפט.

מדרון חלקלק- מדובר גם כאן בשיקול משלים. מדרון חלקלק מתעסק בכך שיהיו ריבוי בתביעות בנושאים לא רצויים מנושאים חמורים. בכך שונה מדרון חלקלק מהצפות בתי משפט. גם זאת ראינו בפס"ד גורדון היה חשש שאנשים רבים יגשו תביעות גם על דברים אחרים שהעיריה לא טיפלה בהם. פוחדים לקבל תביעות כי זה יפתח פתח.

6
(4)

